

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

www.jamejamdaily.ir

۱۰

دوشنبه ۱۸ بهمن ۱۴۰۰ | ۵ رجب ۱۴۴۳ | ۲۰ صفحه | سال بیست و دوم - شماره ۶۱۵۰ | استان تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان | دیگر استان ها ۲۵۰۰ تومان | Monday - February 7, 2022

+

سفر از ناشی وطن من

عملیات اجرایی ۴۸ پروژه بزرگ صنعتی در ۱۳ استان و ۲۷ شهرستان با حضور رئیس جمهور آغاز شد

سرمایه گذاری ۱۷میلیارد دلاری علیه تحریم

ویژه ها

تحلیلی بر صحبت های امام خمینی(ره) درباره مبانی انقلاب اسلامی پیش از بازگشت به ایران

وقتی امام(ره) در پاریس از مردم سخن می گوید

«مشغول تبلیغات شدند... مردم دیگر در اسلام آزاد نیستند، زن ها در اسلام اصلا آزادی ندارند...اگر اسلام پیدا شود، دیگر شما پتیاره هم نباید سوار بشوید، دیگر شما مدرسه هم نباید بروید، دیگر زن هایتان از خانه شان هم نباید بیرون بیایند.» امام می گوید این حرف ها تهمت است، با این حال امام تنها به وجه «رحمانی» اسلام توجه ندارد. او در همین سخنرانی ۲۸ مهر۱۳۵۷ می گویند: «آیاتی که در قتال وارد شده در قرآن...یکی دو تا نیست.» اما در مقابل رژیم پهلوی «ما اسباب قتال به آن معنا نداریم» پس باید....

پرسپولیس - فولاد؛ سوپر جام فوتبال ایران ساعت ۱۷:۵۵ در سیرجان

گل محمدی- نکونام یک جنگ دیگر

روزهای زندگی فرمانده

گفت وگو با بازیگران، کارگردان، نویسنده و تهیه کننده سریال «آتش در گلستان» که به زودی روی آنتن می رود و به زندگی مرحوم طاهره دباغ می پردازد

گزارش

تحلیلی بر صحبت های امام خمینی(ره) درباره مبانی انقلاب اسلامی پیش از بازگشت به ایران

وقتی امام در پاریس از مردم سخن می گوید

تناقض است با اصول اسلامی که شما از آن دفاع می کنید، آیا فکر می کنید زمینه تفاهمی بین شما و آنها وجود دارد؟
- در نهضت مقدس اسلامی ایران، جایی برای این گونه افراد نیست.
در مصاحبه ای دیگر امام درباره فعالیت احزاب چنین پاسخ می دهد:
«حضرت آیتا... فرموده اید که نظام آینده ایران یک جمهوری اسلامی است، نقش سایر احزاب سیاسی مخالف شاه که غیر اسلامی هستند، در این جمهوری چه خواهد بود؟
فعالیت های احزاب اگر چنانچه مضر نباشد، آزاد است. (۱۹ آبان ۱۳۵۷)
و «همه مطبوعات آزادند مگر این که مقالات مضر به حال کشور باشد.» (۲۰ دی ۱۳۵۷)

و «در اسلام آزادی به طور مطلق است مگر آنچه به حال ملت و کشور ضرر داشته باشد و موجب مفسده ای باشد.» (۲۰ دی ۱۳۵۷)
امام درباره فعالیت اقلیت های مذهبی در ۲۰ آبان ۱۳۵۷ چنین می گویند: «تمام اقلیت های مذهبی در ایران برای اجرای آداب دینی و اجتماعی خود آزادند و حکومت اسلامی، خود را موظف می داند از حقوق و امنیت آنان دفاع کند و آنان هم مثل سایر مردم مسلمان ایران، ایرانی و محترم هستند.»
البته امام بهائیت را از این طیف گروه های مذهبی خارج کرده بود و می گویند به آنها اجازه فعالیت دینی نمی دهد.
آیا امام در پاریس نظرش این بود که اسلام دینی منعطف است و به هر شکلی در خود آید؟ آیا به نظر امام اسلام با تساهل و تسامح مد نظر بود؟ امام می گوید: «اسلام قوانین اساسی اش انعطاف ندارند و بسیاری از قوانینش با نظریات خاصی انعطاف دارد و می تواند همه انصای دموکراسی را تضمین کند.» (۵ آبان ۱۳۵۷)
امام خمینی حتی در سخنرانی برای جوانان فرانسوی می گوید که می خواهد در ایران حکومت اسلامی تشکیل بدهد:

«من امیدوارم حکومت اسلامی در ایران تشکیل بشود و از مزایایی که در حکومت اسلام هست پر بشوروشن بشود تا بشیریت بفهمد دین اسلام چه دینی است؛ و در روابط بین حکومت و ملت ها چه روابطی است و در طرز اجرای عدالت چه نحوی است و شخص اول مملکت با رعیت چه جور فرقی دارد در زندگی. اگر چنانچه بعضی از مزایای اسلام را مردم بفهمند، امید این است که همه رو به اسلام بیاورند.» (۱۸ آبان ۱۳۵۷) به طور کلی لباس رئیس مملکت همان «لباس فقر» و عشرتش همان «عشرت فقرایی» است. (۱۸ آبان ۱۳۵۷) [

«مشغول تبلیغات شدند...مردم دیگر در اسلام آزاد نیستند، زن ها در اسلام اصلا آزادی ندارند...اگر اسلام پیدا شود، دیگر شما پتیاره هم نباید سوار بشوید، دیگر شما مدرسه هم نباید بروید، دیگر زن هایتان از خانه شان هم نباید بیرون بیایند.» امام می گوید این حرف ها تهمت است، با این حال امام تنها به وجه «رحمانی» اسلام توجه ندارد. ایشان در همین سخنرانی ۲۸ مهر۱۳۵۷ می گویند: «آیاتی که در قتال وارد شده در قرآن...یکی دو تا نیست.» اما در مقابل رژیم پهلوی «ما اسباب قتال به آن معنا نداریم» پس باید «ما ملت ها را بیدار کنیم.» (۲۸ مهر ۱۳۵۷) این هم یکی از وجوه هوشمندانه اجتهاد امام است: تا جایی که می شد از خون ریزی جلوگیری می کرد تا انقلاب به آرامی به ثمر بنشیند. امام به خوبی دریافته بود قیام مسلحانه انقلاب را به تعویق می اندازد.

امام در همان پاریس گفتند: این که بگویند ما با مظاهر تجدد مخالف هستیم «حرف مفت است.» ما با «سینما مخالف نیستیم.» (۲۸ مهر۱۳۵۷) به نظر امام خواست مردم «حکومت عدل اسلامی» است.

امام از همان ابتدا به مردم سالاری اعتقاد داشت. جایگاه ملت ایران در صحبت های امام از همان پاریس، خط روشنی دارد. «من» در برابر ملت ایران «احساس حقارت» می کنم. «در مقابل این پدرهای جوان از دست داده من خدمتی نکرده ام...» امام خودش را پشت سر مردم می بیند چون «همچو قیامی سابقه ندارد در تاریخ...» و دیگر نمی شود با این مردم درافتاد. «من امیدوارم این سیل خروشان [ملت] این هرزه ها را ببرد کنار.» و امام خودشان را بالاتر از ملت نمی داند. «حرف ملت ایران این نیست که حالا ما یک رهبر داریم و یک راهنما؛ همه رهبرند، همه.» (۳۰ مهر ۱۳۵۷)

قیام ملت ایران بی نظیر است. «من نمی گویم کم نظیر. این قیام در تاریخ ایران بی نظیر است.» امام خمینی معتقد بود آزادی نخستین حق بشر است.
«اول حق است که بشر دارد. حق ابتدایی است که بشر دارد که باید آزاد باشد. در آرای خویش آزاد باشد، در اعمالش آزاد باشد، خودش در مملکتش آزاد باشد.» (۳۰ مهر ۱۳۵۷) و امام معتقد بود اسلام ضامن این آزادی است. (آبان ۱۳۵۷ در گفت وگو با وزیر کابینه ضیاء الحق رئیس جمهور وقت پاکستان) امام بر این باور بود: «من امیدوارم این نهضت اسلامی ایران که مشخصا اسلامی است و برای تحقق اهداف اسلام است، پیروز شود.» و در جایی دیگر «همه گروه ها در بیان عقاید خود آزادند، ولكن خیانت را اجازه نمی دهیم.» (۴ آبان ۱۳۵۷ در مصاحبه با رویترز) ایشان در مصاحبه با گاردین در تاریخ ۱۰ آبان ۱۳۵۷ می گویند: «در اسلام معیار، رضایت خداست و نه شخصیت. ما شخصیت ها را با حق می سنجم، و نه حق را با شخصیت ها. معیار، حق و حقیقت است. برخلاف اسلام، کمونیست ها شخصیت را بیت و قدرت را دار و او متمرکز می سازند. حکومت اسلامی ما متکی به آرای عمومی خواهد بود. و همه احزابی که برای مصالح ملت ما کار کنند، آزاد خواهند بود.» امام مردم را اصل می داند و رهبری را فرع. مهم مردم هستند نه حاکم کشور. این را بارها و بارها در پاریس نقل کرده است. هر کس این را نفی کند، با اصول ابتدایی صحبت های امام آشنایی ندارد ولی امام در برابر کسانی که علیه اسلام یا حکومت اسلامی فعالیت می کنند، نظر منفی دارد. نگاه به گفت وگوی امام با آسوشیتدپرس در ۱۶ آبان ۱۳۵۷ راهگشاست:
«با توجه به این که بعضی از این رهبران خواستار رژیم غیروینی هستند که در

میهن امیری نویسنده

یادداشت

چرا برخی سایت ها حاضرند هر کاری بکنند اما تعداد کلیک هایشان بالا برود؟

توقیف خشونت

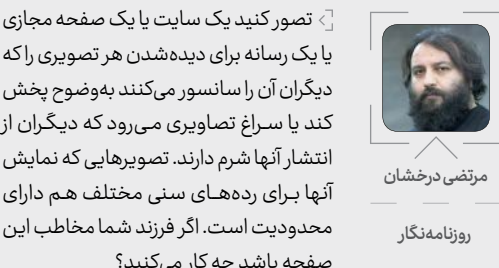
می کرد کاری برای او انجام دهد و دوستش بارها خواهش کرد صرف نظر کند. دوست پورامبو می گفت کار خطرناکی است و ممکن است همه چیز خراب شود. خطرناک هم بود! گلوله به چند سانتی متری شاهرگ پای پورامبو اصابت کرده بود و ممکن بود او را از پا دریاورد. پورامبو اما تا آخر منکر شد، البته حاضر نشد پای دستگاه دروغ سنج هم بنشیند. این که پورامبو چرا این کار را انجام داد فقط و فقط یک دلیل روشن داشت، بعد از این که کتاب جنجالی او در مورد تظاهرات نیواُزک چاپ شد انتظارات او برآورده نشد. در رویاهایش پولیتزر را توی دست هایش لمس می کرد اما حالا که دور شده بود به هر قیمتی می خواست دیده شود. به هروشی می خواست دوباره اسمش روی زبان ها باشد. حتی حاضر بود جانش را به مخاطره بیندازد ولی دوباره به صدر اخبار برگردد. اخباری که پس از سرد شدن جوهر کتابش اسم پورامبو را یادشان نمی آمد. تاریخ پر است از رفتارهای این چنینی که آدم ها و رسانه هایی که نمی توانند از مسیر درست به قله دیده شدن برسند دست به هرکاری می زنند تا خودشان را آن بالا ببینند.

به ابتدای یادداشت نگاهی بیندازید. شلیک ساختگی گلوله به خود، گم کردن مرز درست و غلط برای دیده شدن است. جایی که بعضی اوقات آدم ها توی این گیر می کنند.

به ابتدای یادداشت برگردیم. بله، ما از یک سایت غیراخلاقی حرف نمی زنیم. صحبت ما از یک سایت خبری است که دیروز توقیف شد. آن هم به دلیل نشان دادن بدون فیلتر مردی که سر بریده همسرش را روی هوا تاب می دهد و با چاقویی بزرگ برای دیگران رجز می خواند. اگر به تعریف پاراگراف اول مراجعه کنید شباهت های بیشتری پیدا نمی کنید؟

یک نفر داشت توی خانه همه ما این کار را می کرد، توی اداره های ما، توی تلفن تمام ما این چاقو می چرخید و سر زن توی هوا تاب می خورد، فقط به دلیل این که یک سایت قرار بود کلیک بیشتری دشت کند. چقدر ممکن است یک سایت با بخش تصاویر خشونت از ترویج خشونت جلوگیری کند؟! دیدن این خشونت چه کمکی به ما می کند؟! چه فرقی بین صفحه های غیراخلاقی مجازی با صفحه های غیراخلاقی خبری وجود دارد؟!

آن دو گلوله که توی پای آن خبرنگار خورد در واقع امنیت روانی مردم را هدف گرفت، باعث شد مردم مسیر درست و غلط را گم کنند و آنها را نگران کرد، هر چند او را به صدر اخبار برد. البته بعدها که دست او رو شد هیچ کس برای یک شهرت طلب شکست خورده دست نزد!

مرتضی درخشان روزنامه نگار

برخلاف تصور خیلی ها ما از یک سایت غیراخلاقی با سایت های جنسی حرف نمی زنیم. برای این که بیشتر روشن شویم اجازه دهید به دهه ۷۰ آمریکا برویم. چهاردهم ژانویه ۱۹۷۲، ران پورامبو، خبرنگار جنجالی ایتالیایی-آمریکایی برنامه تلویزیونی با تهیه کننده برنامه تماس گرفت و خیلی ساده، طوری که انگار اتفاق عجیبی نیفتاده باشد، گفت که امروز نمی توانم سر برنامه حاضر شود و وقتی تهیه کننده علت ماجرا را از او پرسید در یک جمله همه چیز را توضیح داد: «من تیر خوردم!» خبر مثل توپ توی شهر پیچید که نویسنده جنجالی و گزارشگر پرسروصدای آن روزها با شلیک گلوله مجروح شده و روی تخت بیمارستان افتاده است، جوری که خبرنگارها زودتر از پلیس وارد بیمارستان شدند و وقتی پلیس رسید و خواست که با او تنها صحبت کند پورامبو زیر میز بازی زد و گفت اگر خبرنگارها اینجا نمانند من با کسی صحبت نمی کنم، دست آخر هم جلوی تمام دوربین ها با دو پای تیرخورده عمزانان بیمارستان را ترک کرد و رفت!

پلیس البته تنها کسی نبود که به این اتفاق شک کرده بود، وقتی خبر به همسرش کرول رسید جمله عجیبی گفت: «بالاخره کار خودش رو کرد!» بعدها کرول در اظهاراتی عجیب گفت که در شب حادثه یکی از دوستان پورامبو به دیدن او آمده بود و من وسط گوش کردن به موزیک متوجه پیچ های آنها شدم، همسرم به شکل روشنی از دوستش درخواست

ویژه نامه

استانی

آذربایجان شرقی

کرمانشاه و خراسان رضوی

غار قوری قلعه کرمانشاه

غار قوری قلعه کرمانشاه

آگهی مزایده

املاک مازاد بانک صادرات (۱۴۰۰/۰۳)

مدیریت شعب استان البرز

جهت کسب اطلاعات بیشتر

به سایت www.bsi.ir رجوع شود.

بانک صادرات ایران

نیازمندی

استانی

البرز

ضمیمه

رایگان

امروز

www.bsi.ir